

॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥ काकुदीकमित्यादयोष्टावस्त्रजातयः येनास्त्रेणाभिभूतारथगजादीनांककुघेवशेरतेतत्काकुदीकंप्रस्थापनं नाम येनशुकनलिकान्यायेनअभयेपिमयदर्शनोहयरथादिपादेषुगाढं
श्लिष्यंतितत्शुकंमोहनं नाम येनस्वर्गनगरं पश्यतितन्नाकंउन्मादनं नाम येनक्षिममात्रेणानुविद्धास्त्रासातृशकृन्मूत्रं सवतितत् अक्षिसंतर्जनं त्रासनं नाम संतानं अविच्छेदेनशस्त्राणां दृष्टिकरं ऐंद्रादिदिव्यं नर्तकं नर्त

दांतः क्षांतो मृदुः सौम्यः प्रजाः पालय पार्थिव ॥ मास्मभूयः क्षिपेः कंचिद्विदित्वा बलाबलं ॥ ३७ ॥ अनुज्ञातः स्वस्तिगच्छ मैवं भूयः समाचरे ॥ कुशलं ब्राह्मणान् पृ
च्छेरावयोर्वचनाद्भृशं ॥ ३८ ॥ ततो राजा तयोः पादावभिवाद्य महात्मनोः ॥ प्रत्याजगाम स्वपुरंधर्मं चैवाचरद्भृशं ॥ ३९ ॥ सुमहच्चापितकर्मयन्त्रेण कृतं पुरा ॥
ततो गुणैः सुबहुभिः श्रेष्ठो नारायणो भवत् ॥ ४० ॥ तस्माद्यावद्धनुः श्रेष्ठे गांढी वेखं न युज्यते ॥ तावत्त्वं मानमुत्सृज्य गच्छ राजन् धनं जयं ॥ ४१ ॥ काकुदीकं शुकं ना
कमक्षिसंतर्जनं तथा ॥ संतानं नर्तकं घोरमास्यमोदकमष्टमं ॥ ४२ ॥ एतैर्विद्धाः सर्व एव मरणं यांति मानवाः ॥ कामक्रोधौ लोभमोहौ मदमानौ तथैव च ॥ ४३ ॥
मात्सर्याहं कृती चैव क्रमादेत उदाहृताः ॥ उन्मत्ताश्च विचेष्टंते नष्टसंज्ञा विचेतसः ॥ ४४ ॥ स्वपंतिचप्लवंते च छर्दयंति च मानवाः ॥ मूत्रयंते च सततरुदंति च हसं
ति च ॥ ४५ ॥ निर्माता सर्वलोकानामीश्वरः सर्वकर्मवित् ॥ यस्य नारायणो बंधुरर्जुनो दुःसहो युधि ॥ ४६ ॥ कस्तमुत्सहते जेतुं त्रिपुल्लोकेषु भारत ॥ वीरं कपिध्व
जं जिष्णुं यस्य नास्ति समो युधि ॥ ४७ ॥ असंख्येया गुणाः पार्थ तद्विशिष्टो जनार्दनः ॥ त्वमेव भूयोजानासि कुंतीपुत्रं धनं जयं ॥ ४८ ॥ नरनारायणौ यौ तौ तावेवा
र्जुन केशवौ ॥ विजानीहि महाराज प्रवीरौ पुरुषोत्तमौ ॥ ४९ ॥ यद्येतदेवं जानासि न च मामभिशंकसे ॥ आर्यामतिं समास्थाय शाम्य भारत पांडवैः ॥ ५० ॥ अथ
चेन्मन्यसे श्रेयो न मे भेदो भवेदिति ॥ प्रशाम्य भरत श्रेष्ठ माचयुद्धे मनः कृथाः ॥ ५१ ॥ भवतां च कुरुश्रेष्ठ कुलं बहुमतं भुवि ॥ तत्तथैवास्तु भद्रं ते स्वार्थमेवोपचिंतय
॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि दंभोद्भवोपाख्याने षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ५३ ॥ वैशंपायन उवाच जामदग्न्यव
चः श्रुत्वा कण्वोऽपि भगवानृषिः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि ॥ १ ॥ कण्व उवाच अक्षयश्चाव्ययश्चैव ब्रह्मालोकपितामहः ॥ तथैव भगवंतौ
तौ नरनारायणावृषी ॥ २ ॥ आदित्यानां हि सर्वेषां विष्णुरेकः सनातनः ॥ अजय्यश्चाव्ययश्चैव शाश्वतः प्रभुरीश्वरः ॥ ३ ॥

नकरपैशाचं घोरं कदनकरं राक्षसं आस्यमोदकं येनाभिहताः मुखे पाषाणं दत्त्वा मरणार्थमेव प्रतिष्ठते तत्त्याम्यं नाम अत्रैव उन्मत्ताश्चेति श्लोकोक्तादौषायत्रायोग्यं संबन्धनीयाः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इति उद्यो. नै. भा. षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ५३ ॥ जामदग्न्येति ॥ १ ॥ अव्ययः अपचयशून्यः ॥ २ ॥ प्रभवत्यस्मादिति प्रभुर्जगत उपादानकारणं घटस्येव मृत्पिंडः ॥ ३ ॥